

[Arne Bjerregaard]

har ønsket denne afgift, ikke alene for provenuets skyld, men også for at få en registrering af dette område. Da man ikke her i salen har ønsket at være med til en registrering af dette område, har vi fundet, at på denne måde var der en mulighed for at få registreret området. Det lægger jeg da ikke spor skjul på. Og vi erkender selvfølgelig også, at afgiftsmåden måske ikke er den helt rigtige til løsning af de problemer, vi mener der har været på dette område, men vi har dog fået begyndt på området, og kender jeg skatteministeren og departementet og dem, der ligger i forlængelse deraf, rigtigt, må jeg sige, at når vi har pålagt en afgift, skal man nok finde ud af, hvem der skal betale den. Jeg mener, at også på dette område vil man nå frem til, at alle, der erhverver sig disse videobånd, kommer af med en afgift, og derved kan man måske bremse visse odieuse områder. Det er ikke fuldt ud, som vi ønskede det, men jeg erkender stadig væk, at al begyndelse er svær, og det er ikke altid, at begyndelsen er rigtig. Der er selvfølgelig nogle, der vil påstå, at det virker helt modsat, og det vil de selvfølgelig altid påstå, når de er imod afgiften.

Om busrejseafgiften må jeg sige, at det selvfølgelig ikke bliver en afgift, der helt stopper indkøbsrejser med bus, men jeg håber i alt fald, at den vil være med til at stoppe en del af den usmagelige handelspolitik, hvor man betaler folks rejse for at få dem ind i butikkerne. Jeg mener, det er en usmagelig måde at handle på, og jeg håber, at dette kan være med til i alt fald at formindske denne handelspolitik.

Og så må jeg sige for egen regning – idet min gruppe har en anden opfattelse – med hensyn til skolebørn, dem under 17 år, at al den jammer, der har været over disse stakels skolebørn, der ikke for fremtiden kan komme til udlandet på såkaldte lejrskoler, eller hvad nu ferierejser til udlandet kaldes, kan jeg ikke deltage i. Jeg mener derimod, at kunne afgiften være med til at modvirke disse skolerejser, var det godt. Mange gange er vi forældre, som har flere børn, blevet pint og plaget af vores børn, der gerne ville med til Østrig eller Spanien eller Italien eller Frankrig på ganske ligegyldige rejser, som vi faktisk ikke har råd til at betale for at de skulle med på. Kunne man blive fri for det i fremtiden, var det i alt fald behageligt for os,

der kun har mellemindtægter og ingen fradrag, for det er meget svært at få råd til den slags, og derfor havde det været givtigt ud fra en social betragtning, om vi havde stoppet den slags mere eller mindre odieuse rejser, hvor læreren finder et eller andet land, som han gerne vil besøge, og så tager han børnene med for at kunne få lov til at komme af sted. Jeg synes, det ville være udmærket, om vi stoppede det, og jeg har da i alt fald været historielærer og også censor på dette område så længe, at jeg ved, det var bedre, at de fandt ud af, hvor Furesøen i grunden lå, eller hvor Dybbøl lå, i stedet for at skulle på den anden side af grænsen. Samsø har de aldrig set, og Sjællands Odde tror de ligger helt i den anden ende af landet. Skagen oppe ved os, nå ja, det er et eller andet sted hinsides Danmark osv. Der er mange muligheder for at rejse inden for dette lands grænser til lejrskoler osv., men man skal partout over grænsen, for at det kan blive så dyrt for forældrene som muligt. Jeg mener altså, det er asocialt med alle disse rejser; de fleste forældre har simpelt hen ikke råd til dem. Når de bliver ældre, synes jeg derimod det er udmærket, at de får lov til at rejse. Det var bedre, om vi havde givet visse dispensationer med hensyn til virkelig kulturelle rejser i stedet for disse mere eller mindre meningsløse ferierejser.

Lystbådsafgiften, ja, det er jo den rene elendighed. Den vil være til ubodelig skade for det frivillige børne- og ungdomsarbejde, udtaler V og K i betænkningen. Jeg går selvfølgelig ud fra, at man her tænker på de i udvalget omtalte både til 150.000 kr. og 300.000 kr., for det er klart, at de rammes en smule, men andre rammes næppe ret meget hårdere af det foreliggende forslag, så det kan kun være den prisklasse, man har tænkt på. Det kan i alt fald ikke være pensionist Jensens båd til 2.000–3.000 kr., man har tænkt på, og det kan heller ikke være de små selvbyggerjoller, man har tænkt på, for de rammes ikke af dette forslag. Jeg er selvfølgelig klar over, at venstre, som tidligere har bearbejdet dette område, hellere ville have beskattet båden efter længde og fastholdt dette, som de stædigt gjorde, indtil andre satte sig imod det, og jeg skal da indrømme, at bådklassen til 150.000–300.000 kr. ikke ville være blevet ramt ret meget, men det ville derimod lille Jensens båd til de